

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 258

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Martți, 12 aprilie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 312 din 3 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	2-3	334.	— Hotărâre pentru suportarea din bugetul Ministerului Mediului și Pădurilor a sumelor necesare realizării Sistemului informațional-decizional hidrologic (DESWAT)	13
Decizia nr. 320 din 3 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și art. 13 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și ale art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală	4-5	338.	— Hotărâre privind modificarea anexei nr. 21 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	13-14
Decizia nr. 321 din 3 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1 și 2 din Codul penal	6-7	339.	— Hotărâre privind scăderea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unei părți dintr-un imobil aflat în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, ca urmare a retrocedării acestuia foștilor proprietari, și pentru actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	14-15
Decizie nr. 322 din 3 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009	7-9		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizie nr. 348 din 10 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 18 ¹ alin. (1) și (3) și art. 18 ² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.....	10-12	128.	— Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea ghidurilor de practică medicală pentru specialitatea chirurgie orală și maxilo-facială	15
		278/436.	— Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind modificarea art. 4 alin. (1) din Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.571/1.047/2010 pentru aprobarea măsurilor de punere în aplicare a strategiei e-România și e-Sănătate și implementarea proiectelor informatice SIUI actualizat (on-line), cardul național de asigurări sociale de sănătate, e-Prescriere și dosarul electronic medical	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 312**

din 3 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Cezar-Petru Mareș, Samuel Chiran și Liviu-Florian Tudoran în dosarele nr. 5.861/302/2010, nr. 8.459/302/2010 și nr. 4.720/302/2010 ale Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală și de Daniel-Cornel Băloi în Dosarul nr. 2.262/215/2010 al Judecătoria Craiova — Secția penală.

La apelul nominal răspund personal autorii excepției Samuel Chiran și Liviu-Florian Tudoran, lipsind ceilalți autori ai excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.835D/2010, nr. 1.946D/2010, nr. 3.692D/2010 și nr. 3.693D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorii excepției prezenți arată că sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.946D/2010, nr. 3.692D/2010 și nr. 3.693D/2010 la Dosarul nr. 1.835D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Autorii excepției solicită schimbarea regimului de executare a pedepsei închisorii din regim semideschis în regim deschis.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.861/302/2010, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată de Cezar-Petru Mareș cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri a judecătorului delegat cu executarea pedepselor privative de libertate care

vizează schimbarea regimului de executare a pedepsei închisorii.

Prin Încheierea din 6 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.262/215/2010, **Judecătoria Craiova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată de Daniel-Cornel Băloi cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri a judecătorului delegat cu executarea pedepselor privative de libertate care vizează schimbarea regimului de executare a pedepsei închisorii.

Prin încheierile din 10 august 2010, pronunțate în dosarele nr. 8.459/302/2010 și nr. 4.720/302/2010, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată de Samuel Chiran și Liviu-Florian Tudoran cu ocazia soluționării contestațiilor împotriva unor încheieri ale judecătorului delegat cu executarea pedepselor privative de libertate care vizează schimbarea regimului de executare a pedepsei închisorii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate încalcă principiul separației și echilibrului puterilor, egalitatea în drepturi și dreptul la integritate psihică, întrucât sintagma „*in mod exceptional*” din cuprinsul prevederilor de lege criticate face loc arbitrarului și conduce la o inegalitate a cetățenilor, prin aceea că lasă interpretarea legii la latitudinea unui organ de autoritate publică, și anume comisia de individualizare a regimului de executare a pedepselor privative de libertate din cadrul penitenciarului, judecătorul delegat urmând să decidă pe baza raportului comisiei, care este cea care determină, fără stabilirea unor limite, ce înseamnă regimul pe care urmează să îl suporte condamnatul. În plus, analiza de către respectiva comisie a naturii și modului de săvârșire a infracțiunii, fără a avea însă în vedere întreaga situație reținută de instanța de judecată la momentul pronunțării condamnării, reprezintă o ingerință în actul autorității judiciare, care nu este permisă într-o ordine constituțională guvernată de principiul separației puterilor în stat.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală și Judecătoria Craiova — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 22 alin. (2) și art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, care au următorul cuprins identic: „*În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 22 alin. (1) referitoare la dreptul la integritate psihică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.308 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 871 din 23 decembrie 2008, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006, reținând că scopul Legii nr. 275/2006 constă tocmai în stabilirea unui sistem de reguli și criterii care stau la baza executării pedepselor privative de libertate. Potrivit prevederilor art. 18 alin. (2) din acest act normativ, „*Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate sunt bazate pe sistemele progresiv și regresiv, persoanele condamnate trecând dintr-un regim în altul, în condițiile prevăzute de prezenta lege.*”

Curtea a statuat cu această ocazie că dispozițiile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006, care reglementează posibilitatea persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 15 ani, de a fi incluse, în mod excepțional, în anumite condiții, în regimul de executare a pedepsei imediat inferior ca grad de severitate regimului închis, constituie o aplicare a principiului mai sus menționat și nu aduc nicio atingere prevederilor constituționale invocate.

Astfel, Curtea nu a reținut încălcarea principiului separației puterilor în stat, deoarece activitatea Comisiei pentru

individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, constituită în penitenciar în temeiul art. 14 din Legea nr. 275/2006, nu constituie o imixtiune în activitatea instanțelor judecătorești sau o încălcare a competențelor constituționale ale acestora. În plus, potrivit art. 25 din Legea nr. 275/2006, împotriva modului de stabilire a regimului de executare de către Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, persoana condamnată poate formula plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate. De asemenea, împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, astfel încât instanța de judecată să decidă asupra legalității măsurii contestate.

În legătură cu încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea a constatat că individualizarea regimului de executare a pedepsei prin stabilirea unor criterii ce țin de natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și de persoana condamnatului este justificată de situația diferită în care se află fiecare persoană condamnată. Prin urmare, textul de lege criticat este în concordanță cu principiul constituțional al egalității în drepturi, care, așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, nu presupune uniformitate, astfel că situații obiectiv diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferit.

Curtea nu a reținut nici critica referitoare la lipsa de claritate a sintagmei „*în mod excepțional*”, cuprinsă în textul de lege ce face obiectul excepției. Interpretarea sistematică a textului de lege criticat în ansamblul actului normativ din care face parte, precum și interpretarea sa teleologică relevă cu claritate sensul acestei sintagme, fără a lăsa vreun dubiu cu privire la voința legiuitorului. Problema aplicării în concret a acestui text de lege, invocată de autorii excepției, care susțin că, în practică, individualizarea regimului de executare a pedepsei s-ar realiza discreționar, excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

În același sens este și Decizia nr. 1.572 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 26 ianuarie 2011.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește criticile formulate cu privire la dispozițiile identice ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) și art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Cezar-Petru Mareș, Samuel Chiran și Liviu-Florian Tudoran în dosarele nr. 5.861/302/2010, nr. 8.459/302/2010 și nr. 4.720/302/2010 ale Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală și de Daniel-Cornel Băloi în Dosarul nr. 2.262/215/2010 al Judecătoriei Craiova — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREANMagistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 320

din 3 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și art. 13 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și ale art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și art. 13 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și ale art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Remus Boldijar în Dosarul nr. 44/1.372/2010 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă cu privire la dispozițiile art. 12 și art. 13 din Legea nr. 678/2001, întrucât autorul excepției nu indică textele din tratatele internaționale privind drepturile omului încălcate prin prevederile de lege criticate, respectiv ca neîntemeiată în ceea ce privește art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 44/1.372/2010, **Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și art. 13 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și ale art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Remus Boldijar cu ocazia soluționării unei cauze penale privind trimiterea în judecată pentru săvârșirea, printre altele, a infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art. 12 și 13 din Legea nr. 678/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 12 și art. 13 din Legea nr. 678/2001 aduc atingere prevederilor din Legea fundamentală referitoare la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, iar art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil și prezumția de nevinovăție.

Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție invocate de autorul excepției. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 74/2007 și nr. 51/2009.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 12 și art. 13 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 11 decembrie 2001, și ale art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, aceste din urmă dispoziții fiind modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006. Art. 12 alin. (2) din Legea nr. 678/2001 are cuprinsul dat prin Legea nr. 287/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 917 din 13 octombrie 2005, iar art. 13 din Legea nr. 678/2001 a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 19 iulie 2005. Ulterior sesizării Curții, prevederile art. 12 alin. (1) și art. 13 alin. (3) din Legea nr. 678/2001 au fost modificate, sub aspectul tratamentului sancționator, prin Legea nr. 230/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 812 din 6 decembrie 2010.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 12 din Legea nr. 678/2001: „(1) *Constituie infracțiunea de trafic de persoane recrutarea, transportarea, transferarea, cazarea ori primirea unei persoane, prin amenințare, violență sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea acelei persoane de a se apăra sau de a-și exprima voința ori prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, și se pedepsește cu închisoare de la 3 ani la 10 ani și interzicerea unor drepturi.*

(2) Traficul de persoane săvârșit în una dintre următoarele împrejurări:

- a) de două sau mai multe persoane împreună;
- b) s-a cauzat victimei o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății;
- c) de un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.”;

— Art. 13 din Legea nr. 678/2001: „(1) Recrutarea, transportarea, transferarea, găzduirea sau primirea unui minor, în scopul exploatarea acestuia, constituie infracțiunea de trafic de minori și se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârșită prin amenințare, violență sau alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea minorului de a se apăra ori de a-și exprima voința sau prin oferirea, darea, acceptarea ori primirea de bani sau de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra minorului, pedeapsa este închisoare de la 7 ani la 18 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt săvârșite în condițiile prevăzute la art. 12 alin. (2) sau de către un membru de familie, pedeapsa este închisoare de la 7 ani la 18 ani și interzicerea unor drepturi, în cazul prevăzut la alin. (1), și închisoare de la 10 ani la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, în cazul prevăzut la alin. (2).

(4) Dacă faptele prevăzute în prezentul articol au avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoare de la 15 ani la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.”;

— Art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală: „Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art. 143 și există vreunul dintre următoarele cazuri: [...]

f) inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și există probe că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și art. 13 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, excepție ridicată de Remus Boldjar în Dosarul nr. 44/1.372/2010 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov.

II. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 20 alin. (2) referitoare la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Referitor la prevederile art. 12 și art. 13 din Legea nr. 678/2001, autorul excepției nu arată care sunt dispozițiile din tratatele internaționale privind drepturile omului încălcate prin textele de lege criticate. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie făcute în formă scrisă și motivate, fiind de esența controlului de constituționalitate exercitarea acestuia în limitele sesizării. Prin urmare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției cu privire la invocarea unor motive de neconstituționalitate, întrucât un atare fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile Legii nr. 47/1992.

II. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate adusă art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, aceste prevederi de lege au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. În acest sens este Decizia nr. 51 din 13 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 25 februarie 2009, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, reținând că dispozițiile de lege criticate nu aduc nicio atingere prezumției de nevinovăție și dreptului la un proces echitabil, iar folosirea de către legiuitor a termenului „infracțiune” are o semnificație pur tehnică, acesta desemnând încadrarea faptei cu privire la care există probe sau indicii temeinice că a fost săvârșită de inculpat într-un anumit text de lege, care prevede fapta ca infracțiune și o sancționează cu o pedeapsă de o anumită gravitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 321

din 3 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1 și 2 din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1 și 2 din Codul penal, excepție ridicată de Ovidiu Rusu în Dosarul nr. 3.020/285/2009 al Judecătoriei Rădăuți.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul acesteia este nemulțumit, în realitate, de modul de interpretare și aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.020/285/2009, **Judecătoria Rădăuți a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1 și 2 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată de Ovidiu Rusu în dosarul mai sus menționat, având ca obiect rejudecarea după extrădare a unei cauze penale în care instanța a dispus condamnarea pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune prevăzute și pedepsite de art. 215 alin. 1 și 2 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate încalcă egalitatea în fața legii și a autorităților publice, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv, prezumția de nevinovăție, dreptul la apărare, principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor, dreptul de petiționare, dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, deoarece organul de urmărire penală și instanța de judecată au interpretat greșit fapta și împrejurările în care aceasta a fost săvârșită. Mai arată că procedura de citare a inculpatului nu a fost legal îndeplinită, nu i s-a permis studierea actelor din dosarul penal, iar instanța de judecată a dat curs solicitărilor sale în mod discreționar. Totodată, invocă și încălcarea dispozițiilor art. 52 referitoare la prezumția de nevinovăție din Codul de procedură penală.

Judecătoria Rădăuți apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 215 alin. 1 și 2 din Codul penal nu încalcă prevederile din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate de autorul excepției, acesta fiind nemulțumit, în realitate, de modul de aplicare a dispozițiilor de lege criticate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 1 și 2 din Codul penal, având următorul cuprins: „*Inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos material injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 12 ani.*”

Înșelăciunea săvârșită prin folosire de nume sau calitate mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind valorile supreme ale statului de drept, ale art. 16 referitoare la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 51 privind dreptul de petiționare, ale art. 52 referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 126 alin. (3) privind asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii și ale art. 148 referitoare la integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 11 cu privire la raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 1 referitoare la obligația de a respecta drepturile omului, ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 13 referitoare la dreptul la un recurs efectiv, ale art. 14 privind interzicerea discriminării, ale art. 17 referitoare la interzicerea abuzului de drept, ale art. 18 privind limitarea folosirii restrângerii drepturilor și ale art. 34 referitoare la sesizarea Curții Europene a Drepturilor Omului prin cereri individuale din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și la prevederile art. 1 referitoare la interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție, respectiv raportate la dispozițiile art. 20 privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 referitoare la nediscriminare, ale art. 47 privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, ale art. 48 referitoare la prezumția de nevinovăție și dreptul de apărare, ale art. 49 privind principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor, ale art. 51 referitoare la domeniul de aplicare a Cartei, ale art. 52 privind întinderea și interpretarea drepturilor și principiilor, ale art. 53 referitoare la nivelul de protecție și ale

art. 54 privind interzicerea abuzului de drept din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 215 alin. 1 și 2 din Codul penal, iar eventualele greșeli de aplicare a legii, la care face referire în motivarea excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii sale, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional, fiind de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. Curtea reține că a răspunde criticilor autorului excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de

judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 alin. (1) din Constituție, potrivit căroră „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”.

Totodată, autorul excepției invocă contradicția dintre dispozițiile de lege criticate și prevederile art. 52 din Codul de procedură penală. O asemenea critică nu poate fi nici ea reținută, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispoziții din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1 și 2 din Codul penal va fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1 și 2 din Codul penal, excepție ridicată de Ovidiu Rusu în Dosarul nr. 3.020/285/2009 al Judecătoriei Rădăuți.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 322

din 3 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării

personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Sindicatul Liber al Învățăământului din Județul Covasna în dosarele nr. 2.191/119/2009, nr. 2.193/119/2009, nr. 2.131/119/2009, nr. 2.134/119/2009, nr. 2.192/119/2009, nr. 2.133/119/2009 și nr. 2.125/119/2009 ale Tribunalului Covasna — Secția civilă și de Sindicatul Independent al Învățăământului Preuniversitar din Județul Timiș în Dosarul nr. 2.384/30/2010 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 3.028D/2010—nr. 3.033D/2010, nr. 3.221D/2010 și nr. 4.022D/2010 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.029D/2010—nr. 3.033D/2010, nr. 3.221D/2010 și nr. 4.022D/2010 la Dosarul nr. 3.028D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile de lege criticate au fost abrogate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 21 ianuarie 2010, pronunțate în dosarele nr. 2.191/119/2009, nr. 2.193/119/2009, nr. 2.131/119/2009, nr. 2.134/119/2009, nr. 2.192/119/2009, nr. 2.133/119/2009 și nr. 2.125/119/2009, **Tribunalul Covasna — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009.**

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Liber al Învățămintului din Județul Covasna cu ocazia soluționării unor cauze civile având ca obiect drepturi bănești.

Prin Încheierea din 27 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.384/30/2010, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009.**

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Independent al Învățămintului Preuniversitar din Județul Timiș cu ocazia soluționării unei cauze civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile criticate din cele două ordonanțe de urgență încalcă dreptul la muncă și la protecția socială a muncii, dreptul la un nivel de trai decent și condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență, precum și dispozițiile constituționale privind rolul și informarea Parlamentului, rolul Guvernului, respectiv al Consiliului Economic și Social, întrucât, deși Legea învățământului prevede că în România învățământul constituie prioritate națională, Guvernul a diminuat salariile personalului didactic. Astfel, apreciază că Guvernul a adoptat respectivele ordonanțe de urgență cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, deoarece nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza emiterii lor, nu a motivat corespunzător urgența reglementărilor și a afectat drepturile constituționale ale personalului didactic, și anume dreptul la muncă și la protecția socială a muncii și dreptul la un nivel de trai decent, consacrate de dispozițiile constituționale ale art. 41

alin. (1) și (2) și ale art. 47 alin. (1). Mai arată că Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, și anume Legea nr. 221/2008, ceea ce contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) și ale art. 61 alin. (1). Totodată, consideră a fi încălcate și prevederile art. 102 alin. (1) și (2) și ale art. 141 din Legea fundamentală, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat respectivele ordonanțe de urgență.

Tribunalul Covasna — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 este întemeiată.

Tribunalul Timiș — Secția civilă consideră întemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 1 aprilie 2009, și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 30 aprilie 2009. Art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 a fost abrogat prin dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, celelalte texte de lege criticate având următorul cuprins:

— Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009: „*Alineatul (1) al articolului 11 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 30 ianuarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:*

1. După litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

«a¹) pentru perioada 1—30 aprilie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt

prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;».

2. Litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

«b) pentru perioada 1 mai—31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;».

— Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009: „Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1¹ alineatul (1), litera a¹) va avea următorul cuprins:

«a¹) pentru perioada 1 mai—31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;».

2. La articolul 1¹ alineatul (1), literele b) și c) se abrogă.

3. Anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b se abrogă.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind statul român, ale art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 41 alin. (1) și (2) privind dreptul la muncă și la protecția socială a muncii, ale art. 47 alin. (1) referitoare la dreptul la un nivel de trai decent, ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 102 alin. (1) și (2) referitoare la rolul Guvernului, ale art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului, ale art. 115 alin. (4) și (6) referitoare la condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență și ale art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/1990 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, completează, respectiv modificau dispoziții ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, act normativ abrogat la data de 1 ianuarie 2010 prin Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, lege abrogată, la rândul ei, prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010. Actele normative abrogatoare se referă, printre altele, și la salarizarea personalului didactic, dar, având în vedere că susținerile autorilor excepției privesc caracterul neconstituțional al modificării prin ordonanță de urgență a unor domenii ce au fost inițial reglementate prin lege, Curtea constată că obiectul criticii nu mai subsistă.

Pentru acest motiv, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare”, precum și data la care instanța de contencios constituțional a fost sesizată, respectiv 21 ianuarie 2010 și 27 septembrie 2010, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/1990 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

În baza aceluiași temei legal, soluția de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate se impune și în ceea ce privește dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009, abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Sindicatul Liber al Învățămintului din Județul Covasna în dosarele nr. 2.191/119/2009, nr. 2.193/119/2009, nr. 2.131/119/2009, nr. 2.134/119/2009, nr. 2.192/119/2009, nr. 2.133/119/2009 și nr. 2.125/119/2009 ale Tribunalului Covasna — Secția civilă și de Sindicatul Independent al Învățămintului Preuniversitar din Județul Timiș în Dosarul nr. 2.384/30/2010 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 348

din 10 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) și (3) și art. 18² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) și (3) și art. 18² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Alexandru Pârjol și Gheorghe Vișovan în Dosarul nr. 2.633/182/2010 al Judecătoriei Baia Mare — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.703D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 184D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Nicolae Fărcaș în Dosarul nr. 9.686/320/2009 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 184D/2011 la Dosarul nr. 4.703D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 10 noiembrie 2010 și, respectiv, 13 mai 2010 (transmisă Curții Constituționale prin adresa emisă la data de 25 ianuarie 2011), pronunțate în dosarele nr. 2.633/182/2010 și nr. 9.686/320/2009, **Judecătoria Baia Mare — Secția penală și Judecătoria Târgu Mureș au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) și (3) și art. 18² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și, respectiv, a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție.**

Excepția a fost ridicată de Alexandru Pârjol, Gheorghe Vișovan și Nicolae Fărcaș în dosarele de mai sus având drept obiect soluționarea unor cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 11 alin. (1) referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (1) referitoare la universalitate, art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, art. 20 alin. (2) referitoare la prioritatea reglementărilor din tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 23 referitoare la *Libertatea individuală*, art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare, art. 44 alin. (2) teza întâi referitoare la proprietatea privată și ale art. 53 alin. (2) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 115 alin. (4) și (6) referitoare la delegarea legislativă, art. 135 alin. (1) referitoare la economia de piață, deoarece Guvernul a intervenit prin procedura ordonanțelor de urgență în domeniul legilor constituționale și al celor care privesc regimul instituțiilor fundamentale ale statului. Nu există niciun dubiu că Ministerul Public face parte din categoria acestor instituții. Totodată, Guvernul nu se afla într-o situație extraordinară care să justifice emiterea actului normativ contestat.

De asemenea, dispozițiile art. 18¹ alin. (1) și (3) și art. 18² din Legea nr. 78/2000 asigură o protecție superioară proprietății Comunității Europene față de proprietatea altor subiecte de drept național și internațional și nu răspund exigențelor de previzibilitate și precizie, încălcând principiul legalității incriminării. Totodată, nu permit celui acuzat să își facă apărarea și să administreze probe în raport de o faptă precis și legal determinată.

Judecătoria Baia Mare — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 este întemeiată, deoarece este evident că s-a reglementat în materia organizării și funcționării Ministerului Public, domeniu rezervat exclusiv legilor organice.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) și (3) și art. 18² din Legea nr. 78/2000, instanța de judecată apreciază că este neîntemeiată.

Judecătoria Târgu Mureș opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 octombrie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 54/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 13 martie 2006.

De asemenea, obiect al excepției îl constituie și dispozițiile art. 18¹ alin. (1) și (3) și art. 18² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, așa cum au fost modificate și completate prin cartea II, titlul I, art. I pct. 18 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, și care au următorul conținut:

— Art. 18¹ alin. (1) și (3): „Art. 18¹. — (1) *Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.[...]*”

(3) *Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.”;*

— Art. 18²: „Art. 18². — (1) *Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor obținute din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.*”

(2) *Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*

(3) *Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației unui folos legal obținut, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la alin. (1).”*

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 11 alin. (1) referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (1) referitoare la universalitate, art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, art. 20 alin. (2) referitoare la prioritatea reglementărilor din tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 23 referitoare la *Libertatea individuală*, art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare, art. 44 alin. (2) teza întâi referitoare la proprietatea privată și ale art. 53 alin. (2) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 115 alin. (4) și (6) referitoare la delegarea legislativă și art. 135 alin. (1) referitoare la economia de piață.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare.

Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.167 din 28 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2010, precum și a Deciziei nr. 297 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2010, instanța de contencios constituțional a reținut că, „ținând seama de rațiunea edictării actului normativ așa cum a fost arătată în preambulul său”, nu au fost încălcate dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție. Totodată, Curtea a mai constatat, referitor la interdicția Guvernului de a adopta o ordonanță de urgență în domeniul instituțiilor fundamentale ale statului, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 nu afectează instituția Ministerului Public, „transformarea Parchetului Național Anticorupție în Direcția Națională Anticorupție fiind un imperativ desprins, pe de o parte, din rațiuni de conformitate cu Legea fundamentală și impuse la rândul lor de Decizia Curții Constituționale nr. 235/2005 — [prin care s-au declarat neconstituționale prevederile prin care Parchetul Național Anticorupție era competent cu investigarea infracțiunilor comise de către deputați și senatori] —, definitivă și general obligatorie și, pe de altă parte, din necesitatea îmbunătățirii activității acestei structuri specializate”.

Cu același prilej, examinând natura și finalitatea reglementării criticate, Curtea a constatat că nu s-au evidențiat aspecte negative menite a perturba organizarea și funcționarea Ministerului Public.

De asemenea, prin Decizia nr. 552 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 10 iunie 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată

excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ și 18² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, statuând că, „potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, legiuitorul are libertatea de a stabili prin lege organică infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. Acest lucru nu presupune însă uniformitate de reglementare, motiv pentru care, din anumite rațiuni de politică penală ori din considerente ce izvorăsc din realități iminente, Parlamentul poate incrimina, prin lege specială, o anumită conduită susceptibilă de a leza o serie de relații sociale ocrotite.

Așa fiind, dispozițiile legale criticate din Legea nr. 78/2000, care reglementează una dintre modalitățile de săvârșire a infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene, au fost instituite de legiuitor în vederea ocrotirii relațiilor sociale referitoare la încrederea publică în folosirea sau prezentarea de documente în vederea obținerii de fonduri din bugetul general al instituției europene. Aceasta reprezintă o opțiune de politică legislativă și nu aduce în niciun fel atingere dispozițiilor constituționale invocate în cauză. Astfel, textul de lege criticat se aplică tuturor persoanelor calificate ca subiecți activi și care se află în ipoteza normei, fără nicio discriminare și, de asemenea, nu încalcă niciuna dintre garanțiile dreptului la un proces echitabil ori dreptul la apărare, partea interesată având deplina libertate de a se prevala de toate acestea.”

În ceea ce privește critica referitoare la absența din conținutul reglementării a exigențelor de previzibilitate și precizie, Curtea a constatat că aceasta nu poate fi primită, deoarece textul are o redactare univocă, nefiind susceptibil de o interpretare abuzivă sau arbitrară. De altfel, prin Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove contra Marii Britanii*, Curtea de la Strasbourg a decis că legea internă pertinentă, care înglobează atât dreptul scris, cât și pe cel nescris, trebuie să fie formulată

cu o precizie suficientă pentru a permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, circumstanțele care pot rezulta dintr-un act determinat. Or, nu se poate susține că dispozițiile legale criticate nu respectă o asemenea cerință, deoarece acestea nu fac altceva decât să incrimineze uzul de fals comis în scopul circumstanțiat al obținerii de fonduri pe nedrept din bugetul general al Comunităților Europene.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 44 din Legea fundamentală, Curtea a constatat că acesta nu are incidență în cauză, iar dispozițiile art. 135 alin. (1) din Constituție sunt pe deplin respectate de normele legale criticate, care, dimpotrivă, reprezintă o garanție a funcționării unei economii de piață și care nu fac altceva decât să incrimineze uzul de fals comis în scopul circumstanțiat al obținerii de fonduri pe nedrept din bugetul general al Comunităților Europene.

Introducerea, prin lege specială, a unei noi infracțiuni distincte cu un regim sancționator mai sever al faptelor enumerate în art. 18¹ alin. (1) din Legea nr. 78/2000 nu este de natură a afecta dispozițiile art. 20 alin. (2) referitoare la prioritatea reglementărilor internaționale, deoarece, pe de o parte, aceste prevederi constituționale sunt aplicabile numai în domeniul drepturilor omului și, pe de altă parte, vizează o problemă de aplicare a legii, constând în prioritatea reglementărilor internaționale mai favorabile, aspect care excedează competenței Curții Constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice modificarea acestei jurisprudențe, atât soluțiile pronunțate prin deciziile menționate, cât și argumentele pe care acestea s-au bazat își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi în ceea ce privește dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, precum și a dispozițiilor art. 18¹ alin. (1) și (3) și art. 18² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Alexandru Pârjol și Gheorghe Vișovan în Dosarul nr. 2.633/182/2010 al Judecătorei Baia Mare — Secția penală și de Nicolae Farcaș în Dosarul nr. 9.686/320/2009 al Judecătorei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru suportarea din bugetul Ministerului Mediului și Pădurilor a sumelor necesare realizării Sistemului informațional-decizional hidrologic (DESWAT)

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Începând cu anul 2011, finanțarea lucrărilor efectuate pentru operarea și funcționarea Sistemului informațional-decizional hidrologic (DESWAT), executate în baza contractelor încheiate în aplicarea prezentei hotărâri, se

realizează și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Mediului și Pădurilor, și de la capitolul 70.01 „Locuințe, servicii și dezvoltare publică”, titlul 71 „Active nefinanciare”, cu încadrare în limita sumelor aprobate anual cu această destinație.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul mediului și pădurilor,
László Borbély
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 30 martie 2011.
Nr. 334.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind modificarea anexei nr. 21 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, al art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Valorile de inventar ale bunurilor înregistrate la pozițiile M.F.P. nr. 35.334, 35.335, 35.336, 35.337, 35.338, 35.339, 35.340, 35.341 și 35.342 din anexa nr. 21 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor

din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 30 martie 2011.
Nr. 338.

DATELE DE IDENTIFICARE
a bunurilor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Agenției Naționale de Presă AGERPRES
a căror valoare de inventar se modifică ca urmare a reevaluării

Ordonator principal de credite 4266448 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE PRESĂ AGERPRES

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Valoarea de inventar (lei)
35.334	8.29.04.	Teren	1.010.400
35.335	8.29.04.	Clădire administrativă — Centrul de comunicații	149.739
35.336	8.29.04.	Baracă metalică	10.475
35.337	8.29.04.	Cabină din zid pentru autotransformator	19.724
35.338	8.29.04.	Magazie	24.396
35.339	8.29.04.	Magazie pentru lemne	2.328
35.340	8.29.04.	Pivniță pentru carburanți	1.351
35.341	8.29.04.	Gard împrejmuitor	12.801
35.342	8.29.04.	Hidrofor pentru pompat apa	5.055

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind scăderea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unei părți dintr-un imobil aflat în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, ca urmare a retrocedării acestuia foștilor proprietari, și pentru actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului aparținând domeniului public al statului, înregistrat la poziția cu nr. M.F.P. 35.344 în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, potrivit datelor prevăzute în anexa nr. 1, reevaluat conform Ordonanței Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Se aprobă scăderea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unei părți din imobilul înregistrat la poziția cu nr. M.F.P. 35.344, aflat în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, având datele de

identificare prevăzute în anexa nr. 2, ca urmare a retrocedării acesteia foștilor proprietari, în condițiile legii.

Art. 3. — Ministerul Administrației și Internelor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului a cărui valoare de inventar se actualizează, ca urmare a reevaluării

Adresa imobilului	Denumirea imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul	Valoarea contabilă actualizată	Nr. de identificare atribuit de Ministerul Finanțelor Publice
București, Aleea Privighetorilor nr. 1A, sectorul 1	42-01	Ministerul Administrației și Internelor — Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”	174.418.987,19 lei	35.344

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE
a părții din imobilul care se scade din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului,
ca urmare a retrocedării acesteia foștilor proprietari

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se scade imobilul	Caracteristicile imobilului care se scade	Valoarea contabilă a părții de imobil retrocedate	Nr. de identificare atribuit de Ministerul Finanțelor Publice
București, Aleea Privighetorilor nr. 1A, sectorul 1	Ministerul Administrației și Internelor — Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”	Imobil 42-01 Suprafața terenului = 28.800 m ² Nr. de construcții = 1 Suprafața construită = 286,58 m ²	3.985.767,71 lei	35.344 (parțial)

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind aprobarea ghidurilor de practică medicală pentru specialitatea chirurgie orală și maxilo-facială

Văzând Referatul de aprobare al Direcției asistență medicală nr. Cs.A. 957 din 3 februarie 2011, având în vedere:

— art. 16 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;
— art. 7 lit. c) din anexa nr. 1A „Regulament de organizare și funcționare al comisiilor de specialitate ale Ministerului Sănătății” la Ordinul ministrului sănătății nr. 326/2009 privind înființarea comisiilor de specialitate ale Ministerului Sănătății și a Comisiei naționale de transparență, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă ghidurile de practică medicală pentru specialitatea chirurgie orală și maxilo-facială, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, după cum urmează:

a) Ghid de practică în chirurgia oro-maxilo-facială — anexa nr. 1;

b) Ghid de practică în chirurgia dento-alveolară — anexa nr. 2.

Art. 2. — Anexele vor putea fi accesate pe site-ul Ministerului Sănătății, la adresa www.ms.ro, rubrica „Ghiduri clinice”.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Direcțiile de specialitate ale Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, membrii comisiilor de specialitate ale Ministerului Sănătății, unitățile sanitare publice și private, precum și personalul medical implicat în furnizarea de servicii medicale din specialitățile implicate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Cseke Attila

București, 17 februarie 2011.
Nr. 128.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 278 din 1 aprilie 2011

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 436 din 31 martie 2011

ORDIN

privind modificarea art. 4 alin. (1) din Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.571/1.047/2010 pentru aprobarea măsurilor de punere în aplicare a strategiei e-România și e-Sănătate și implementarea proiectelor informatice SIUI actualizat (on-line), cardul național de asigurări sociale de sănătate, e-Prescriere și dosarul electronic medical

Având în vedere:

- Referatul de aprobare al secretarului general al Ministerului Sănătății nr. Cs.A. 3.645/2011 și al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. D.G. 1.381 din 31 martie 2011,
- titlurile I și VIII din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 5 alin. (1) pct. 6 și art. 6 din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 7 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.389/2010 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, cu modificările ulterioare;
- art. 4 alin. (1) pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul dispozițiilor:
 - art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010, cu modificările și completările ulterioare;
 - art. 281 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, și art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Alineatul (1) al articolului 4 din Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.571/1.047/2010 pentru aprobarea măsurilor de punere în aplicare a strategiei e-România și e-Sănătate și implementarea proiectelor informatice SIUI actualizat (on-line), cardul național de asigurări sociale de sănătate, e-Prescriere și dosarul electronic medical, publicat în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 25 din 11 ianuarie 2011, se modifică după cum urmează:

„Art. 4. — (1) Termenul final până la care se vor putea face raportările în sistem descentralizat este data de 1 iunie 2011.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Cseke Attila

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Nicolae-Lucian Duță

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 522190